

Καὶ γ' ἀκοντιῇ σὸν λαμπερὰ
Τοῦ παραδεῖσου μέσῃ,
Ποῦ καποιοῦντος ἀθάνατοι
Κι' ἀγγέλαι περετοῦν,
Νὰ πόρουν ἀτῆμη ἀμέρατα
Μὲ τὸ δικό τοὺς χρόνοι
Στεφίναι τὰ σεῦ πλέξουντε
Κι' ἐδῶ τὰ πατεῖσον.

Νὰ στήσουν γύρω σου χρόνο
Καὶ τὰ σὲ στερειώσουν,
Τῆς παρθενίας βασιλίσσα
Κόσμου παντοτοῦ,
Καὶ μ' ὅμιους, θεῖες φαλιμοδίες
Ψηλὰ τὰ σὲ σηράσουν
Νὰ φτάσης διοικήτανη
Στὸ θρόνο τοῦ οὐρανοῦ.

Κέρκυρα—Παταρά.

ΣΙΓΥΡΟΣ Ι. ΠΕΡΟΥΛΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ**ΤΑ ΓΡΑΜ. ΤΟΥ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ**

Φίλια «Νομιμά»

Τὰ γράμματα τοῦ Βαλαωρίτη ποὺ δημοσιευτήκανε στὰ τελευταῖχα «Παναθήναια», καὶ ποὺ πήρες καὶ λόγου σου ἔνα κομάτι, τὸ Λογιωτατικό, καὶ τὸ δημοσιεύεις στὸ προγραμμάτου σου ψύλλο, δὲν εἶναι ἀνέκδοτα, ἀφοῦ εἶχες δημοσιεύεις στὸν 28 τέρμο τῆς «Επταίσιο», στὰ 1889. «Ἀδιάρρογος ἐν τὰ παρουσιάζεις ἡ κ. Δρασίνης τώρα γι' ἀνέκδοτα καὶ ἀγάπητης στὸν ερήμο «Νομιμά». «Τὰ πράτισ μήσες, Μήτρο».

— Τὸν καημένο τὸ Λογιωτατοῦ Νὰ μὴν καταλαβαῖνει πράττει ποὺ τὰ καταλαβαῖνουν δὲν οἱ Ρωμαῖοι! Καὶ νὰ βρίζεις, καὶ δὲν νὰ βρίζεις καὶ τὸ σπουδαιότερο, νὰ μὴν δοπογρίζεις τὰς βρισιές του, καὶ ἐκόμις τὸ σπουδαιότερο νὰν τίπαντάςις σεβαρά δὲν φίλος μας δὲ Φραγκούδης. Μὴ γειρότερα!

— Στὴν Κέρκυρα ὡς γίνεται τοῦτο τὸ μήνα μιὰ ἐπιστρέθα καλλιτεχνικὴ τοῦ Δραματικοῦ Συλλόγου. Θὼ πειχτεῖ «Ο κούρεψ: τῆς Σεβίλλης τοῦ Μπούμπρασι, μεταρρυπένος Ρωμαΐκας ἀπὸ τὴν κ. Εἰρήνη Δεντρίνος (ποὺ θὰ πειχτεῖ τὸ πρόσωπο τῆς Ροζίνας) καὶ ἀπὸ τοὺς κυρίους Γ. Βούλγαρη, Δεσύλλα, Αγ. Τικνίδη καὶ Σ. Σαμογήλη.

— Οἱ «Ζωντανοὶ καὶ Ηθαρμάνοι» ὡς πειχτοῦν θίτερον ἀπὸ τὸν «Κουρέα», ἀπὸ τὴν κ. Εἰρήνη Δεντρίνο (ποὺ θὰ παίξει τὸ ποσάπω τῆς Χέρης) καὶ ἀπὸ τοὺς κυρίους Σ. Θεοτόκη, Δεσύλλα, Γ. Βούλγαρη καὶ πλ.

— Φαίνεται πώς γίνεται δουλίκη δυνατή στὴν Κούμη μὲ τὸν δικούς μας. Ἀλλιώτικα δὲν ξηροῦνται οἱ κουμικοί θυμοὶ τῆς «Κουμής», τῆς ἀγαπημένης μας ἐφημερίδουλας, ποὺ πήρες φωτιὰ τώρα τελευταῖα καὶ προκαὶ αλεῖται (μπροστὶ) τοὺς Κουμιδεῖς δημιουριστίδες; νὰ δημιουρίζουν —ἐν τολμοῦ— «ὑποδειγματα τῆς μαλλιαρογλωσσίας των».

— Τὴν καημένη τὴν «Ικούμη» κακὸ ποὺ τὴπαθεῖ Μὰ καὶ τὰ δικά μας τὰ πειδά τὸ θεό τους δὲν ἔχουν! Γιὰ σκυλὶ τὴν πήραν καὶ τὴς κρεμάτων στὴν οὐρὰ τὸν τενεκὲ καὶ τὴν ἀναγκήζουν τώρα νὰ τρέχει σὲ δημιουρισμένη στὶς ρούγες καὶ νὰ γαυγήζει;

— Μὲ δυορφοῦ χαρτί, ἔπειρο, γιαλιστερό, βγῆσε τὸ τελευταῖο φυλλάδιο τῆς «Ικούμης»! Κ' ἐπειτα φωνάζουν οἱ ἐφημερίδες κάθε μέρες πώς θὰ μάς λυταίξεις ἡ βλογιά γιατὶ δὲν καθηρίζουμε τοὺς νεροχύτες τῷ σπιτιῷ μας. Νά κ' ἔνας φελολογικὸς νεροχύτης καθηρώτας καὶ τάξις βραβεῖο, δηγὰ τοῦ νεροχύτη, μὲ τοῦ ἀφεντικοῦ του, τοῦ κ. Κεκογερόπουλου.

Ο ΙΔΙΟΣ**ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΙΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ****Απὸ Πέμπτη σὲ Πέμπτη**

·Υπουργὸς ·Εσωτερικῶν δι Κυρ. Μανδομιχάλης.

Σκοτωμοί. Ἐπαρχίες 8.

Λαβωμοί. Ἀθήνα 9 (δυὸς ἀπὸ κάρο κ' ἔνας ἀπὸ καρότσα), Περιστασίες 6 (δύος ἀπὸ καρότσα), Ἐπαρχίες 5.

Κλεφτές. Ἀθήνα 4, Περιστ. 2, Ἐπαρχίες 1
·Απαγωγές. Ἀθήνα 2, Ἐπαρχίες 2.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

·Ακόμα δὲν καλεγχάμε ποὺ φόρησε ὁ Λασσάνειος καὶ νὰ σου τὸν ζευστρώνει στὴ μέση διανοτικός διαχωνισμός, γιὰ νὰ παίρνει βέβαια χλίες δραχμές τὸ χρόνο δι Κουρούπης καὶ νὰ γράψει γλωσσικές ἀνόησες δι Τσειρόπουλος, τὰν τὸ πεζόφημο χρονογράφημα ποὺ δημοσιεύει στὸ «Ν. Αστυ» τὴν περισσότερη Ηχροκευή.

— «Ἐγίνε καὶ ἄλλο μεγάλο κακὸ μὲ τὸν Παντελέθεοποὺ δὲν πρέφιατε δῆλο. νὰ βρύσει τὸ δικό του διαχωνισμὸς δημογενέστετος κ. Ιωάννης (γεράκιττι Γιάνναρος;) τῆς «Εσπερινῆς», καθὼς μᾶς είχε φοβερίσει πέρση ποὺ ζεψύσσεις δι Λασσάνειος.

— Τὸ κατινόριο βιβλίο τοῦ «Ερμονα» «Η Αργώ» βγῆκε πρόκτες καὶ πουλέσται στὸ βιβλιοπωλεῖον, «Ελεύθερον δάκη καὶ «Επταίσιο» τρεῖς δραχμές.

— Τὸ γράφεις τοῦ «Νομιμᾶ» τὸ στήλινο στὸν ἀναγνώστες του δίχως παραπάντοτε ἔξοδο γιὰ τὰ ταχυδρομικά.

— «Ο Κυπριώτης Λογιώτατος τῆς «Αλήσιεις», μὴ φοβηθεῖτε καὶ δὲ σταμάτησε. Λέει δὲν θωμάτως καὶ δῆλο λέεις καὶ τί λέεις; Νά! Δὲν κατάλαβες, λέεις, μὲρι φράση ποὺ ἀπάντησε στὸν ερήμο «Νομιμᾶ». «Τὰ πράτισ μήσες, Μήτρο».

— Τὸν καημένο τὸ Λογιωτατοῦ Νὰ μὴν καταλαβαῖνει πράττει ποὺ τὰ καταλαβαῖνουν δὲν οἱ Ρωμαῖοι! Καὶ νὰ βρίζεις, καὶ δὲν νὰ βρίζεις καὶ τὸ σπουδαιότερο, νὰ μὴν δοπογρίζεις τὰς βρισιές του, καὶ ἐκόμις τὸ σπουδαιότερο νὰν τίπαντάςις σεβαρά δὲν φίλος μας δὲ Φραγκούδης. Μὴ γειρότερα!

— Στὴν Κέρκυρα ὡς γίνεται τοῦτο τὸ μήνα μιὰ ἐπιστρέθα καλλιτεχνικὴ τοῦ Δραματικοῦ Συλλόγου. Θὼ πειχτεῖ «Ο κούρεψ: τῆς Σεβίλλης τοῦ Μπούμπρασι, μεταρρυπένος Ρωμαΐκας ἀπὸ τὴν κ. Εἰρήνη Δεντρίνος (ποὺ θὰ πειχτεῖ τὸ πρόσωπο τῆς Ροζίνας) καὶ ἀπὸ τοὺς κυρίους Γ. Βούλγαρη, Δεσύλλα, Αγ. Τικνίδη καὶ Σ. Σαμογήλη.

— Οἱ «Ζωντανοὶ καὶ Ηθαρμάνοι» ὡς πειχτοῦν θίτερον ἀπὸ τὸν «Κουρέα», ἀπὸ τὴν κ. Εἰρήνη Δεντρίνο (ποὺ θὰ παίξει τὸ ποσάπω τῆς Χέρης) καὶ ἀπὸ τούς κυρίους Σ. Θεοτόκη, Δεσύλλα, Γ. Βούλγαρη καὶ πλ.

κ. Α. Ρ. Θὼ δημοσιεύεται, μὰ θίτερος ἐπὸ διὸ τρίς φύλλα, γιατὶ τώρα είμαστε πυγμένοι ἀπὸ βίη — κ. Κ. Η 'Αλ. Κέρκυρα. Τὸ λίθινος καὶ αὐτό. «Οδοφρο» καὶ θὲ δημοσιεύεται ἀργάτερα. — κ. Τ. Καλ. Χερτζής μὲ δι., τι μᾶς γράφεις, γιατὶ τὴν Ηλία έχουμε καὶ μεῖς, πῶς πρέπει δῆλο. οἱ δημοτικιστίδες τῆς Αθήνας νὰ κάνουνε μηνιαίσσουν στὸν Αντρεύδη. Θὼ μιλήτορας καὶ μὲ τοὺς ἄλλους κ' ἐλπίζουμε νήποροιτεῖν. Μηναχὴ ἡ «Ακρόπολη» τοῦ περασμένου Σεπτεμβρίου (27 τοῦ Νοέμβρη) ἔγραψε γιὰ τὸ θίνατό του. — κ. Κ. Στασ. Ακόμα αὐτὸς ἡ ἔρημος δὲ ήτε τοῦ ρατής; Μῆτρας τώρα τὸν περιμένουμε καὶ δὲ φαίνεται. Μήπως τὸν πιάσνει; — κ. Νικόλ. Αργοστόλη. Τὸ «Ταξίδι» (Β' ἔκδοση) δημοσιεύεται στὸν Αντρεύδη. Θὼ μιλήτορας καὶ μὲ τοὺς ἄλλους κ' ἐλπίζουμε.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ**ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ**

Πρωστοποιοῦ

ὅτι σήμερον ἡμέραν Πέμπτην καὶ ώραν 9 1/2 π. μ. ἐνεργηθῆσται ἐν τῷ Καταστήματι αὐτῆς, καὶ ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ ἔδρα μητρικής τοῦ Ελληνικοῦ Κράτους, ἡ ὁδοφρούρια πόλης διάρκειαν, 20,500,000 δικαίους αὐτῆς, ἡ ωριμότητα διὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1905.

Κατὰ τὴν ἀλήρωσιν τεύτην θίτερην θέλουσιν ἐξαγγῆζε ἐκ τῆς αληρωτίδος δεκατέσσερας ἀριθμούς διαστολαγίων μεταξὺ λαχνοῦ.

·Ἐν Αθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1905.

·Ο Διοικητής

Σ. Στορεῖτ

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ δικό, κ' ἔνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικό, πουλιούντα στὰ γραφεῖν μας τὰς τάξιδιούς βιβλία:

·Τοῦ Ψηγγάρου «Ταξίδι» (σελ. 502) καὶ «Θεοί τοῦ Πιενάνηρη» (σελ. 568).

Τοῦ Πάνλων «Πλίον» καὶ φεγγάρι (σελ. 120).

Τοῦ Φωτιάδην Τὸ «Γλωσσικό ζήτημα» καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγνώση (σελ. 405).

Τοῦ Ηφατιλιώτην «Ιστορία τῆς Ρωμαϊκής τελ. 320» καὶ «Μαζί, τρε, Βρουκολακας κλπ.» (σελ. 269).

Τοῦ «Ερμονα» «Τῆς Ζωῆς» (σελ. 194).

Τοῦ Φιλήντα Γραμματική τῆς Ρωμαϊκῆς γλώσσας (μέρ. Α') (σελ. 96).

Τοῦ Λόγγου «Δάρκης καὶ Χλόης» (χριστοδ. μένος) μεταφρ. Ηλ. Νικιαρέδη (σελ. 86).

Τοῦ Εύστριπην «Μέδεια» μεταφρ. Γιάννη Περιγκάλη (σελ. 59).

Τοῦ Σοφοκλῆ Αίχ. Μετάφρ. Ζήσιμου Σίδερη (σελ. 61).

Τοῦ Χ. Αντρεσάδην «Ο Μέγ' Αλέξανδρος» (σελ. 192).

Τοῦ Δ. Η. Ταγκόπουλου «Ζωντανοὶ καὶ Πεθαμένοι» δράχμα — «Η Χρυσαυγή» καὶ «Τέφρος στὸ Γιαλό» δραχμάτα (σελ. 78).

·Η ΙΛΙΑΣ, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ.